

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۲۲ جون ۲۰۲۲

حمید انوری

"اقلیت" و "اکثریت" را باید به خاک سپرد، تا به آرامش روحی و جسمی رسید

دیر گاهیست که با طرح "اکثریت" و "اقلیت"، آرامش را از سرزمین بر باد داده شده ما ظالمانه ربوده اند و برادر را در مقابل برادر، خواهر را در مقابل خواهر، قوم را در مقابل قوم، قبیله را در مقابل قبیله، دین و مذهب را در مقابل دین و مذهب و طریقه...، بسیج نموده اند و کشور و مردمی را چنان بر باد داده اند که باد هم گرد گرد آنرا به فرسخ ها پراکنده است و این ترفند تهوع آور، دمار از روزگار ما بدر آورده است و از کشته های خواهر و برادر من و تو هموطن، پشته ها بر هر کوی و برزن، بیشمار افتاده است؛ اما ما هنوز هم از خواب غفلت بیدار نشده ایم و هر پگاه و بیگاه و هر امروز و فردا، همان تفاله های متعفن بیگانگان را دانسته و نادانسته تناول میکنیم و آب هم از آبی تکان نمی خورد.

امروزه روز از "اقلیت" های قومی به "اقلیت" های مذهبی ترقیده ایم. بگفته زنده یاد "شهید سید اسمعیل بلخی":

ترقی های عالم رو به بالاست

ما از بالا به پایان می ترقیم

تا ما این "اقلیت" و "اکثریت" بازی های تهوع آور را به خاک نسپاریم، این بدعت تهوع آور زود است که ما را به خاک بسپارد. باید بیدار شویم و این جفنگ پراگنی های بیگانگان طماع را هر هفته و چهارشنبه و هر امروز و فردا و هر شام و پگاه، به تکرار، تکرار نکنیم و افاده نفروسیم که چه یک ابتکاری به خرچ داده ایم و با چه نبشته ای منحصر به فردی، روی سپید کاغذ بیگناه را سیه کرده ایم و چه یک راه حل منطقی ارائه داشته ایم و...

از نظر این کمترین این گونه راه حل یا راه های حل اگر منحصر به فرد هم باشد و حکم توتیا و نوشدارو را هم داشته باشد، در فرجام آب به آسیاب بیگانگان طماع میریزد و بیشتر و بیشتر باعث تفریق شده و ما را از همدگر دور و دورتر می سازد و به آتش تفرقه های تهوع آور زبانی، قومی، دینی و مذهبی دامن میزند و دگر هیچ.

افغانستان سرزمین تمام افغان ها است و همه از همان یک کشوریم، از آب و دانه و خاک همان سرزمین نیاکان پرورش یافته و در همان آب و خاک و فضا به ثمر رسیده ایم، ساقه کشیده و جوانه زده ایم و ریشه در همان یک خاک پاک داریم. همه ما به هر قوم و قبیله که تعلق داریم و به هر زبانی که تکلم میکنیم، به هر دین و مذهب و طریقه که هستیم، هر رنگ و شکل و شمایل که داریم، همه با هم خواهر و برادر هستیم و هیچ یک را بر دیگری برتری نیست. خداوند پاک هم میفرماید که: "به تحقیق، بهترین شما، متقی ترین تان است"

چه خوش گفته بود باری مولانا:

چه تدبیر ای مسلمانان که من خود را نمی دانم
نه ترسا نه یهودم من، نه گبرم نه مسلمانم
نه شرقیم نه غربیم نه بریم نه بحریم
نه از کان طبیعیم، نه از افلاک گردانم
نه از خاکم، نه از آبم، نه از بادم، نه از آتش
نه از عرشم، نه از فرشم، نه از کونم، نه از کانم
نه از هندم، نه از چینم، نه از بلغار و سقسینم
نه از مُلک عراقینم، نه از خاک خراسانم

"فقط من از همان افغانستانم"

حال که تفرقه های قومی و زبانی تا اندازه دیگر رنگ باخته است و خریداری ندارد، بازار تفرقه اندازی های دینی و مذهبی را گرم ساخته اند و حملات انتحاری و انفجاری از مسجد و مدرسه رو به خانقه و صومعه و درمسال گذاشته است. هموطنان شریف هندوی ما اینبار هدف قرار گرفته اند و این در حالیست که از یک جانب خونهای پاک آن هموطنان شریف و دلیر و با صبر و استقامت ما در داخل افغانستان بر زمین می ریزد و هم در خارج از کشور بازار "اقلیت های مذهبی" را دانسته و نادانسته، به گونه های مختلف چاق می سازند. اگر طالب به مسجد و مدرسه هجوم می

بُرد، داعش و القاعده و الفایده و خراسان طلبان خرد باخته اکنون با رهنمائی یک مشت از خدا بی خبر بیگانه، درمسال و صومعه را مورد هدف قرار میدهند.

تا ما خود به اصلاح خود نپردازیم و پیوسته به ساز اجنبی برقصیم، روز خوبی نصیب مردم برباد داده شده افغانستان در دیدرس نخواهد بود. این کمترین پیوسته این بیت پرمغز را به تکرار زمزمه کرده و هر گاه و ناگاهی مینویسم، تا مگر از خواب غفلت بیدار شویم و قبول کنیم که هر مشکلی که است، در خودما نهفته است. شاعر میگوید:

دی شیخ مدرسه همی گفت به حمارش

هرکه شده خر، می شوند سوارش

